

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

7. BŘEZEN 2026

Číslo 1302, Ročník 26

**PAMÁTKA
VEČERĚ PÁNĚ
S AGAPÉ**

**10 SPOJENÍ
NEBE A ZEMĚ
BUĎTE
DOKONALÍ V KRISTU**

**294
EPIŠTOLA
JAK POTĚŠIT
VAŠEHO
KAZATELE...**

**VÁCLAV VONDRÁŠEK
MŮJ KLÍDEK
ČI HOSTINA ŠTĚŇAT?
MATOUŠ 15,21-28**

Bohoslužby.online
ONLINE PŘENOSY SBORU CASD PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Bohoslužbu vede Robert Heczko

- varhanní hudba
- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
„Chceme ti říct“
Žalm 51,17-20 - biblický text
„Hudba doznívá“
- Modlitba
- Sbíрка vděčnosti pro potřeby sboru a misii
- **Studium sobotní školy** společné shrnutí úkolu – Daniel Šmíd
Téma: „Bud'te dokonalí v Kristu“
- **Promluva k dětem** – Jaroslav Skála
- Sborová píseň - „Díky“ - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – Matouš 15,21-28 (SNC) – Daniel Šmíd
- tichá modlitba
- **Kázání z Božího slova** – Václav Vondrášek
Téma: „Můj klídek či hostina štěňat?“
- **Slovo k zahájení VP** – Václav Vondrášek
- Modlitba
- **Obřad umývání nohou**
 - píseň „Můj Pán o mě ví“ – Nohejlová Group
- **Obřad přijímání chleba a vína**
 - společná píseň č.3 „Tebe Boha chválíme“
- **Požehnání**
- **Společné agapé**

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 7. 3., budeme slavit Památku večere Páně s agapé, slovem z Písma bude sloužit bratr Václav Vondrášek
- Příští sobotu, 14. 3., kázáním bude sloužit bratr Daniel Šmíd.
- V sobotu za dva týdny, 21. 3., jste zváni na akci mládeže „Anděl 26“. Rečníkem bude bratr Josef Dvořák.
Součástí akce je zahájení modlitebního týdne mládeže.
- Dnes v sobotu, 7. 3., odpoledne se uskuteční setkání oddělení Služby žen na téma „Tajemství bylinek II“ od 14⁰⁰ hod.
- O víkendu, 7. – 8. 3., je připraven výlet oddílu KP Penguins s Hrozinkama.
(více informací u vedoucích oddílu Penguins)
- Ve čtvrtek, 12. 3., se uskuteční jednání Výboru sboru od 18³⁰ hod.
- V sobotu odpoledne, 14. 3., jste zváni na Autorské čtení z životopisu Miloslav Žalud od 14⁰⁰ hod v učebně sboru.
- V neděli, 15. 3., jste zváni na vycházku T. O. M. „Kolem Kbelských lip“.
-V pátek, 27. 3., v 18⁰⁰ hod jste zváni na „Sederovou večeři“ v jídelně našeho sboru. (více informací u M. Macháňové a ve Zpravodaji)
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Připojte se k nám v měsíci březnu a myslíme na svých modlitbách na: *budoucnost sboru – volby*.
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 8. – 14. 3. 2026 oslaví narozeniny:

Kubečková Alena (8.3.); Marušáková Aneta (8.3.); Šustek Petr (8.3.);
Havlíčková Ivana (10.3.); Slavíček Jan (10.3.);
Balcarová Jana (13.3.); Dragounová Jaroslava (13.3.);
Kubová Lenka (14.3.); Zelenka Radomír (14.3.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

QR Platba - Misie

QR Platba - Sbor

Kazatelská epištola Smíchovským - 294. kapitola

JAK POTĚŠIT VAŠEHO KAZATELE...

Tak se nám po přednáškách NADĚJE ŽIJE nastartoval na Smíchově nový krásný biblický kurz, kde se skupina, která si „lidsky sedla“ schází každé pondělí nad základy Bible. Mám ta setkání moc rád, protože cítím živý zájem a vždycky znovu se těším na otázky, které padnou, na které budeme hledat odpovědi a které mě do té doby většinou nikdy nenapadly. Kdokoliv je zván, vždy od 18,30.hod. Včera jsem musel po 90 minutách z živé diskuze na téma modlitby z klubovny odejít, protože jsem měl na osmou domluvenou jinou důležitou schůzku v konzultační místnosti. Když jsem svého návštěvníka po dalších cca 90 minutách vyprovázel, mile mě překvapilo, že lidé z kurzu Bible celou tu dobu i beze mě ještě zůstali, protože si povídali o životě a sdíleli se, jak co kdo ve svém životě řeší. MOC mě to potěšilo. Asi tak moc, jako když vidím, že si povídají naše děti, sdílí se, protože jednomu na druhém záleží a je jim spolu obyčejně dobře.

Kéž by se našemu sboru podařilo vytvořit co nejlepší přirozené prostředí pro to, aby si lidé mohli po každé sobotní bohoslužbě popovídat, posdílet se, nechat v sobě doznít otázky a postřehy, kterými je obohatila právě proběhlá bohoslužba. Kéž by se co největší počet z nás sešel přes týden na nějakém setkání, kde se může, ale někdy ani nemusí, společně otevřít Bible, ale kde si společně popovídáme, abychom si v sobotu nebyli lidsky cizí. Tam, kde je možné si v klidu a se zájmem s někým společně popovídat, tam se lidé rádi vrací, a my ovšem také, nebo ne? Víím, že se mnozí bojí „prázdných slov v sobotu“, ale jsem hluboce přesvědčený o tom, že pokud jsou to slova v atmosféře lidského laskavého zájmu o toho druhého, pak mohou být nositeli přítomnosti samotného Pána, který je mezi námi, když se máme rádi a máme o sebe přirozený zájem – i tak může vypadat kus „Božího království mezi námi“. Kéž by naše sobotní setkání nebyly jen duchovním fastfoodem, (ještě hůř ve stylu McDrive - McDonald's s autem), kde přijdeme na poslední chvíli a pak zase hned chvátáme pryč... Kéž jsou naše setkání v sobotu oázou uprostřed spěchu tohoto světa. Kéž jsou takovou oázou uprostřed běžných dní všechna zastavení vaší 40denní předvelikonoční duchovní obnovy, ze srdce vám to přeji – i sám sobě.

Váš mezi vámi stále znovu mile potěšený kazatel Vašek Vondrášek

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 1. čtvrtletí 2026: SPOJENÍ NEBE A ZEMĚ

Kristus v listech Filipským a Koloským

Lekce 10: Buďte dokonalí v Kristu

Základní verš

„Nikdo tedy nemá právo odsuzovat vás za to, co jíte nebo pijete, nebo kvůli svátkům, kvůli novoluní nebo sobotám. To všechno je jen stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.“ (Ko 2,16.17)

V této lekci se budeme na základě četby 2. kapitoly Listu Koloským zabývat Pavlovou reakcí na falešné učení, které ohrožovalo koloský sbor. Prozkoumáme, jak Pavel argumentuje proti spoléhání se na lidské tradice a obřady, a zdůrazňuje, že naší jedinou nadějí a jistotou je Kristus.

- Ko 2,1–7: Poklady moudrosti ukryté v Kristu (neděle)
- Ko 2,6–10: Zakotvení v Kristu jako ochrana před prázdnou filozofií (pondělí)
- Ko 2,11–15: Zrušení „dlužního úpisu“ na kříži (úterý)
- Ko 2,16–19: Obřadní svátky jako stín, jehož skutečností je Kristus (středa)
- Ko 2,20–23: Nebezpečí podřizování se lidským příkazům a asketismu (čtvrtek)

Otázky:

- "Co to znamená žít v Kristu Ježíši?
- A co znamená zemřít sobě samému?
- Jak se projevuje, že Ježíš „je hlavou všech mocností a sil“?

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/05pdf

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

SEDEROVÁ VEČEŘE

Milí přátelé, sestry a bratři,

srdečně vás zveme na společnou **sederovou večeři před Velikonocemi**, kterou chceme prožít jako slavnostní čas ztišení, připomenutí biblických souvislostí velikonočních událostí a radosti ze společenství u jídla.

Setkáme se v pátek **27. března 2026 v 18 hodin v jídelně našeho sboru.**

Sederová večeře vychází z židovské pesachové tradice a její název znamená „řád“. Všechno, co se jí, má svůj symbolický význam a připomíná vysvobození Božího lidu z Egypta. Budeme číst vybrané pasáže z Bible, krátce si vysvětlíme smysl jednotlivých jídel a společně si připomeneme poselství záchrany a naděje, které k tomuto období patří. Zamysleme se také nad tím, jak se sederová večeře osobně

dotýká každého z nás, protože smyslem svátku Pesach bylo každoročně znovu prožívat svůj vlastní příběh vysvobození.

Prosíme, pokud budete chtít přijít, zapište se nejpozději do 21. března na přihlašovací arch na nástěnce, abychom mohli připravit dostatek jídla. Příspěvek na večeři je pro dospělého **100 Kč**.

Těšíme se, že tento výjimečný večer prožijeme společně.

Za všechny, kteří se podílí na přípravě Milada Macháňová a Václav Vondrášek

Daniel Duda získal cenu Charlese Elliota Wenigera

February 14, 4:30PM
produced by Loma Linda
University Church

51st Annual Weniger Awards honoring
significant contributions to the Church,
Community, and World.

2026 WENIGER
AWARDEES

John
Thomas

E. Albert
Reece

Helen
Staples-Evans

Daniel
Duda

Máme velkou radost a gratulujeme **Danielovi Dudovi**, předsedovi Transevropské divize Církve adventistů sedmého dne, který byl oceněn prestižní cenou „**Charles Elliott Weniger Award for Excellence**“. Přejeme mu, aby mu Pán Bůh i nadále žehnal a dával mu moudrost a sílu ke službě, ke které ho povolal.

ThDr. Daniel Duda převzal dne 14. února 2026 v modlitebně univerzity Loma Linda cenu Charlese Elliota Wenigera za excelentnost jako ocenění jeho přínosu pro církve adventistů a její poslání v mezinárodním prostředí.

Společnost Charlese E. Wenigera, založená roku 1974, měla za cíl uchovat odkaz Charlese Elliota Wenigera, který průsobil jako profesor na Teologickém semináři Adventistů sedmého dne ve Washingtonu, D.C., a později na Andrewsově univerzitě v Michiganu. Weniger, všeobecně uznávaný pro své vysoce kvalitní učení a přesvědčivé veřejné vystupování, ovlivnil mnoho studentů, kteří později sloužili lidem po celém světě. Deset let po jeho smrti založili tři z jeho přátel společnost, která měla odkazovat na standard excelentnosti a integrity, které charakterizovaly jeho život a službu.

Během pěti uplynulých desetiletí udělila společnost Wenigerovu cenu 208 jedincům, jejichž služba měla smysluplný vliv v rámci Církve adventistů sedmého dne a v širší společnosti. Daniel Duda se připojil k této významné skupině lidí jako vedoucí, jehož služba povzbuzuje k dosahování teologické hloubky, promyšlenému zapojení a společnému poslání církve napříč různými kulturami v rámci Transevropské divize.

Jak adventisté bojovali s komunistickým režimem?

Rozhovor s Michalem Balcarem na Radio Wave

O násilné internaci řádových sester a vězněných katolických kněží už většina lidí slyšela. Jak ale pod komunistickou vládou fungovaly menší církve? Na to se ve své disertační práci zaměřil teolog a kazatel Církve adventistů sedmého dne Michal Balcar.

Michal se ve své práci rozhodl věnovat své domovské církvi a Bratrské jednotě baptistů. Zajímalo ho, jak se odlišné důrazy v teologii těchto církví odrazily ve vztahu ke komunistickému režimu. Pro obě církve je přitom zásadní odluka církve od státu. „To je typický rys svobodných církví. Nemít žádnou podporu od státu, ale ať nás stát nechá dělat, co my chceme,“ popisuje Michal.

Tento princip byl komunistickým režimem ohrožen. Obě církve to poprvé silně pocítily v roce 1952. Tehdy režim uvěznil všechny vyšší představitele Baptistů a vzápětí i 90 % všech kazatelů a Adventistům udělil zákaz veškeré činnosti. Už po roce ale úřady docházejí k tomu, že zákaz nefunguje, protože ho věřící obcházejí a stát o nich nemá žádné informace.

Proto po 4 letech zákaz odvolává. „Církev má pocit, že její vítězství je v tom, že se úřady smilovaly a nevědí, že povolení úřady vydaly proto, že si řekly ‘nejde to vyhrát, my Adventisty nedonutíme, aby se rozpustili’,“ vysvětluje Michal vítězství Adventistů.

Největší překážkou pro život Adventistů za komunismu byla pracovní sobota. Pro jejich víru je totiž zásadní svěcení soboty, kdy nemají pracovat, ani chodit do školy a mají se věnovat Bohu. Z každého věřícího se tak stal bojovník s režimem, který jim hrozil odebráním dětí i vězením.

Jak Adventisté pracovní sobotu obcházel? Proč Adventisté v počátku nástup komunistů k moci vítali? A proč si Baptisté odhlasovali, že nechtějí být oficiálně uznanou církví? Dozvíte se v Hergot!u.

Odkaz na celý rozhovor:

<https://www.adventistevcechach.cz/aktuality/jak-adventiste-bojovali-s-komunistickym-rezimem-a-jak-se-je-rezim-snazil-zlomit-rozhovor-s-michalem-balcarem-na-radio-wave#:~:text=Odkaz%20na%20cel%C3%BD%20rozhovor.>

Text je převzatý z [Radio Wave](#).

K ZAMYŠLENÍ

Co o tom říká Bible

IAK SE ZBAVIT KOSTLIVCŮ

Vlastimil Fürst

Pokračování z minulého týdne

VELIKONOČNÍ POSELSTVÍ

Velikonoce jsou pro křesťany dobou, kdy si připomínají, co pro ně udělal Ježíš Kristus. Věří, že v osobě Ježíše Krista sestoupil Bůh na naši zemi, aby nás zachránil od konečného důsledku našeho hříchu, kterým je věčná smrt – smrt, ze které není vzkříšení.

Velice pěkně a výstižně to vyjádřil apoštol Pavel, který o Ježíši napsal: *„Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.*

A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk, aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ (Filipským 2,5–11)

Velká noc

Nejen křesťané slaví Velikonoce. Židé je slavili dávno před vznikem křesťanství. Během „hodu beránka“ při nich vzpomínali na okamžik, který rozhodl o jejich svobodě.

Egyptský faraon tehdy nechtěl dovolit, aby židovští otroci odešli uctívat svého Boha. Jeho tvrdohlavost způsobila Egyptanům spoustu zbytečných starostí a utrpení. Vše mělo vyvrcholit v jednu noc. Hospodin tehdy oznámil, že jeho anděl projde Egyptem a v každém domě, který nebude „označen“ krví beránka, zemře vše prvorozené. Zatímco většina Egyptanů se tomu smála, Židé poslechli a přinesli oběť, která zachránila život jejich prvorozeným.

Zatímco faraon spolu s Egyptany oplakávali smrt prvorozených, Židé mohli konečně opustit Egypt jako svobodní lidé.

Rok, co rok pak na jaře slavili Velikonoce, během kterých zabíjeli beránka, jenž se stal symbolem jejich svobody. Krev tohoto beránka zachránila život jejich prvorozených a také přinesla svobodu od otroctví. Byla i symbolem osvobození od otročení hříchu.

Velký pátek

O co jde při křesťanském slavení Velikonoc?

Během vánočních svátků si křesťané připomínají okamžik, kdy se Bůh stal člověkem. Vzpomínají na chvíli, kdy se Ježíš narodil v Betlémě.

Velikonoční období je zase časem, ve kterém si můžeme připomenout vyvrcholení Ježíšovy služby na naší zemi. Náš Spasitel umírá na kříži, aby svou smrtí podal ten nejsilnější důkaz své lásky k nám.

Výstižně to vyjádřil Jan Křtitel. Když jednoho dne vidí Ježíše, říká svým žákům: *„Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.“ (Jan 1,29)* Jak může Ježíš snímat HŘÍCH SVĚTA? O co tu jde?

V ráji se ďáblovi podařilo přesvědčit naše prarodiče o tom, že Bůh není láska a nemá je rád. Člověk uvěřil tomu, že Bůh je sobec, kterému vůbec nejde o naše štěstí. Ježíš přišel, aby nás přesvědčil o opaku. Láska k nám ho nakonec přivedla až na kříž.

Na místě, kde Ježíš umíral, stály tehdy tři kříže. Spolu s ním umírali i dva muži, kteří byli odsouzeni na smrt za své zločiny. Lukáš ve svém evangeliu zachytil zvláštní rozhovor, který mezi sebou vedou tři ukřižovaní: *„Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“*

Tu ho ten druhý okřikl: Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“

A řekl: Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“

Ježíš mu odpověděl: Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se roztrhla v půli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skončil.“ (Lukáš 23,39–46)

Ještě chvíli před svou smrtí Ježíš odpovídá na prosbu muže, kterého trápí výčitky svědomí. Nejenže mu jeho hříchy odpouští a vrací klid jeho umírající duši, navíc ho ujišťuje, že ho přijme do svého království.

Pro mne je to další důkaz Boží lásky. Ve chvíli, kdy Ježíš trpí na kříži, nemyslí na sebe, ale naslouchá volání muže, který si v poslední chvíli života uvědomil své hříchy a prosí o jejich odpuštění a smíření.

Ježíš se stává beránkem – obětí. Jeho krev nám přináší svobodu. Můžeme se osvobodit od výčitek svědomí, protože právě Ježíšova oběť nám ukazuje na Boha, který nás miluje a je ochotný smazat naše hříchy a vrátit našemu svědomí jeho čistotu.

Bůh vstává z mrtvých

Ježíšovou smrtí velikonoční poselství nekončí. Ještě před západem slunce, dřív, než začala sobota, byl Ježíš sejmut z kříže a pohřben. Celou sobotu pak odpočíval ve skalním hrobě.

Pro jeho následovníky to byla smutná sobota. Byli z toho všeho zmateni. Necháпали, co se to vlastně stalo. Učedníci se schovali, protože měli strach, že by se teď zloba duchovních vůdců mohla obrátit proti nim.

Ženy, které přijaly vírou, že Ježíš je Mesiáš, byly daleko odvážnější. Prožívaly podobné zklamání jako učedníci. Nerozuměly tomu, co se stalo. V sobotu podle Desatera odpočívaly: *„Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu.“*

A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví.

Anděl řekl ženám: Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“

Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: Bud'te pozdraveny.“

Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ (Matouš 28,1–10)

Vzkříšený Ježíš se pak ještě čtyřicet dnů setkává se svými následovníky. Odpovídá na jejich otázky a oni postupně začínají chápat to, co si před jeho ukřižováním nedokázali správně vysvětlit.

Nakonec přichází okamžik loučení. Ježíš se vrací ke svému Otci do nebe. Pomalu se vzdaluje a oni slyší jeho poslední slova: „*Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“ (Matouš 28,18–20)

Zapomenutý obřad

Ježíšovi následovníci jsou najednou sami. Připomínají si slova svého Pána. Vybavují si, co je učil. Jeho učedníci vypráví o tom, jak s Ježíšem naposledy prožili Hod beránka. Během obřadu se stalo něco zvláštního. Apoštol Jan to později popisuje ve svém evangeliu: „Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil, Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.

Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“

Ježíš odpověděl: Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.’

Petr mu řekl: Nikdy mi nebudeš mýt nohy!’

Ježíš odpověděl: Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.’

Řekl mu Šimon Petr: Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!’

Ježíš mu řekl: Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.’ Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čistí.

Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.“ (Jan 13,2–17) Ježíš tehdy ustanovil nový obřad, kterým nahrazuje všechny starozákonní ceremonie.

O co ten večer šlo? Mezi tehdejší zvyky patřila povinnost hostitele zajistit služebníka (otroka), který hostům umyl nohy. Každý Žid se před oslavou Velké noci pořádně vykoupal a také dal do pořádku svůj oděv. Cestou na slavnost si ale ušpinil nohy, které bylo potřeba znovu umýt.

V místnosti, kde Ježíš slavil Hod beránka, ale žádný otrok nebyl. Učedníci se dívají okolo sebe a přemýšlejí, kdo z nich je ten „poslední“, aby se snížil k této podřadné práci. Nikdo se k tomu ale nemá.

Ježíš využívá situace a sám se ujímá role otroka. Sklání se, aby umyl nohy svým žákům. Ti jsou v takovém šoku, že jim chybí slova. Teprve Petr popadne dech a brání se. Ježíš jim vysvětluje princip nového obřadu. Má jim připomínat, že pokora je základní vlastností obyvatel Božího království.

Říká, že jejich těla jsou, až na jejich chodidla, čistá. Připomíná křest, při kterém byla každému z nich odpuštěna jejich hříšná minulost. Protože nedokážou žít bez hříchu, potřebují nové odpuštění.

Většina křesťanských církví na tento obřad zapomněla. Je to škoda. Během obřadu umývání nohou totiž mohou pocítit hmatatelný dotyk Boží odpouštějící ruky. Bůh mi sice odpouští už ve chvíli, kdy mu vyznám svůj hřích, avšak tento obřad mi dává možnost, abych Boží odpuštění prožil i fyzicky.

Chladivá voda a dotyk ruky člověka, který symbolicky smývá hřích z mých nohou, to je úžasný dar, který mi Bůh dává, pokud poslechnu jeho výzvu: „*Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.*“

To činite na mou památku

Apoštol Pavel ve svém dopise do Korintu připomíná: „*Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a řekl: Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to činite na mou památku.*“

Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to činite, kdykoli budete pít, na mou památku.“ (1. Korintským 11,23.24)

Ježíš si přeje, abychom po obřadu umývání nohou přijímali chléb a víno jako symboly Ježíšovy oběti. Apoštol Pavel přidává vysvětlení: „*Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.*

Kdo by tedy jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Nechť každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije. Kdo jí a pije

a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení.“ (1. Korintským 11,25–29)

Přijímáním těchto symbolů si připomínám, že spasení nezískám jako odměnu za své skutky, i kdyby byly sebelepší. Hříchy jsou mi odpuštěny jen díky Ježíšově oběti, při které za mne prolil svou nevinou krev. Jeho krev mne osvobozuje od smrti, stejně jako krev velikonočního beránka zachránila všechny prvorozené těsně před odchodem Židů z Egypta.

Dokončení příště

VELIKONOCE NA SMÍCHOVĚ 2026

23. 2. – 3. 4. 40DENNÍ DUCHOVNÍ PŘÍPRAVA

Každý pátek po dobu 40denní duchovní přípravy bude večer od 20:00 hod. možnost společné modlitební chvíle v online prostoru (meet.google.com/kmh-ttxp-vos) – tzn. 27. 2., 6. 3., 13. 3., 20. 3., 27. 3.

27. 3. SEDEROVÁ VEČEŘE

"Pašijový" týden započneme společnou večeří.
18:00 v jídelně sboru Smíchov

28. 3. DOBROVOLNÝ SBOROVÝ PŮST po dobu pašijového týdne

+ každé ráno od neděle do čtvrtka ráno v 6:45 hod. a večer ve 20:00 hod. **SPOLEČNÉ MODLITBY** spolu s bethanskými na:
meet.google.com/kmh-ttxp-vos

2. 4. MEDITATIVNÍ VELIKONOČNÍ VEČEŘE PÁNĚ PŘI SVÍČKÁCH

19:30 ve sboru Bethany

4. 4. VELIKONOČNÍ VEČEŘE PÁNĚ

5. 4. RANNÍ VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBA NA STŘEŠE BUDOVY ROZTYLY PLAZA

Sraz v 5:30 hod. před stanicí metra Roztyly – před budovou Roztyly Plaza (bílá budova vedle autobusového nádraží, parkování zdarma v budově)

Kéž letošní duchovní
přípravu na Velikonoce
i Velikonoce samotné
prožijeme blíž Bohu, sobě i druhým.

Výlet T.O.M. 15. 3. 2026

“Kolem Kbelských lip”

Sraz: Krnská – památná lípa v 10:00 hod.

(Metro C – konečná Letňany - výstup vpravo 1. schodiště – směr Brandýs.

Bus.č.105 - čas: 9:50 hod.

Výstup: zastávka na znamení - Huntířovská - po schodech vlevo potom vpravo do ul. Dětenická - Památná lípa. Autem možno zaparkovat v ul. Krnská

Trasa:

Krnská, vlevo Hornopočernická, rovně Žacléřská, vpravo parkem do tunelu, potom vlevo do parku Prales...zpět k tunelu, do ulice Nymburská přes silnici Mladoboleslavská, dále přes trať vlevo pěšinou kolem zahrádek, ulicí Rokytnickou na silnici Hornopočernickou, v zatáčce rovně do ulice Krnská a u památné lípy konec „útrap“. V domě č.p. 48/12 možná i promítání. **cíl**

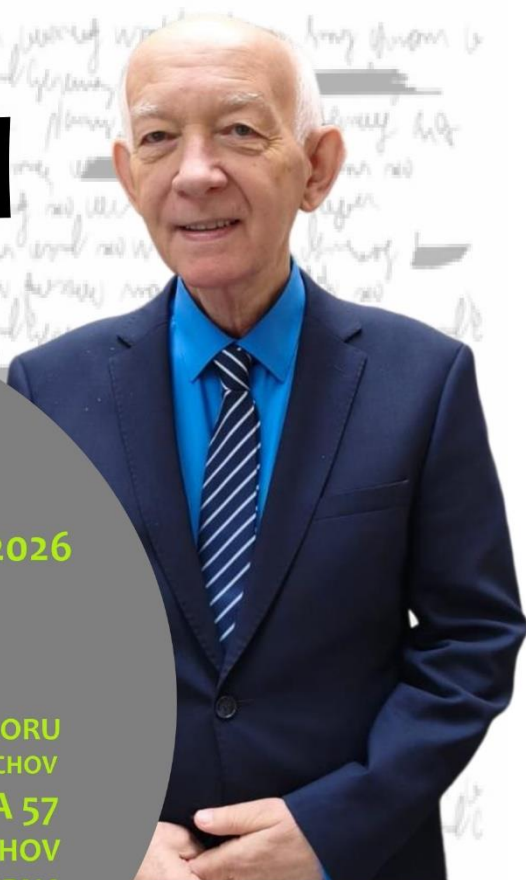

Délka trasy: cca 3,7 km

Na výlet se těší Radek Zelenka

Autorské ČTENÍ z životopisu

Miloslav
Žalud

SOBOTA
14. BŘEZNA 2026
ve 14 HODIN

MODLITEBNA SBORU
CASD PRAHA – SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57
PRAHA 5 – SMÍCHOV
MALÝ SÁL – UČEBNA

www.casdsmichov.cz

Zveme Vás na setkání žen a dívek Smíchovského sboru,
otevřené diskusi a sdílení

TAJEMSTVÍ BYLINEK II

Další pokračování povídaní
o tradičních českých bylinkách,
které můžeme nalézt v naší přírodě
se sestrou Monikou Kavkovou.

SOBOTA 7. 3. 2026
OD 14.00 HODIN

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka autobusu 137 Urbanova

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

Přijíždí královna

1. KRÁLOVSKÁ 10,2 – 11,8

Pověsti o šalomounově bohatství a moudrosti se rozšířily do dalekých končin. Na arabském poloostrově je královna ze sáby tak zvědavá, že se sama vydá na cestu do Jeruzaléma, aby se na vlastní oči přesvědčila o pravdivosti oněch příběhů.

Pokračování příště